

[Handelsministeren.]

vil være ude af Stand til at yde noget Beløb, fordi deres Indtægtsforhold i indeværende Aar ikke er saaledes, at de mener at kunne være med, selv om Staten vilde være med. Sukkerroedyrkerne gør sig nu imidlertid store Anstrengelser, og der er ikke taget Parti for eller imod at yde Sukkerroedyrkerne blandt Befolkningen i de paagældende Egne denne Haandsrækning. Det er mig bekendt, at der til Regeringen og Rigsdagen er indsendt et Andragende, undertegnet af noget over 5 000 Landmænd, om at man ogsaa for næste Aar vil komme dem til Hjælp paa en eller anden Maade, og ved at se paa de Navne, der findes under dette Andragende, og ved at studere hele Andragendet er jeg kommet til Klarhed over, at Hovedparten af de Underskrifter, der findes paa det, er gode Venstremænd, og saa forekommer det mig, at naar Tilfældet er det, at de, der staar ude i Landet og føler Trykket af Situationen, kommer til Rigsdagen og beder om, at vi vil fortsætte endnu et Aar med at hjælpe dem, er der meget ringe Hold i den Betragtning, som det ærede Medlem Hr. Kyed og Venstre i det hele taget gør gældende. De maa da være i ganske afgjort Uoverensstemmelse med deres Medlemmer ude i Landet, baade Husmænd og Bønder og Herremænd, som kommer her og beder os om endnu en Gang at yde dem en Haandsrækning. Hvorvidt den kan ydes eller ikke, er en Sag for sig, men det forekommer mig, at Venstre ikke behøver, saa stærkt som Tilfældet er, at gaa i Rette med den Ordning, som blev truffet i Fjor. Det var utvivlsomt rigtigt, at man tog den Stilling, som man tog, for at se, hvorledes hele Sukkerproblemet vilde udvikle sig, og jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard har sagt, at alle Forhold taget i Betragtning er Danmark ikke interesseret i, at Sukkerproduktionen her i Landet lægges øde, og navnlig synes det mig at være uforvarsligt og urimeligt at tage endeligt Standpunkt til denne Sag, før man har faaet mere Klarhed over, hvorvidt det overhovedet er muligt i Fremtiden at dyrke Sukkerroer. Og det bliver ikke et Spørgsmaal alene for Danmark, men ogsaa for mange andre Lande i Europa. Det er let nok at slaa en Virksomhed ned, men det er vanskeligt at faa den arbejdet op igen. Man kan nu en Gang ikke komme bort fra, at Tusinder af Menneskers Eksistens er knyttet til denne Produktion. Der er her Tale om et Beskæftigelsesproblem for mange Mennesker, som man paa de paagældende

Egne ikke kan anvise anden Beskæftigelse. Hvis man kunde sige til dem: I kan gaa et andet Sted hen, og faa Arbejde, var det blot en Skiften Plads og Erhverv; men de, der ivrer saa stærkt imod, at der ydes Sukkerproduktionen denne Haandsrækning, skulde ogsaa tage i Betragtning, at der er Tale om Menneskers Eksistens og ikke blot enkelte Dusins, men flere Tusinde Menneskers.

Jeg takker paa ny Finansudvalget for dets Tilslutning. Med Hensyn til Eksportkreditten skal jeg gentage, at naar Rigsdagen træder sammen til Efteraaret, skal jeg give Finansudvalget de Oplysninger, der kan gives om dette Spørgsmaal.

Kyed: Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Korsgaard opstillede en hel Del Kombinationer, der slet ikke foreligger. Det, der er Tale om, er vor Stilling til dette Ændringsforslag under de Forhold, der nu eksisterer. Jeg sagde før, at korrekt set var det maaske rigtigt, at vi ikke stemte mod Forslaget; men for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse med Hensyn til Stillingen fra i Fjor til i Aar, har vi taget det Standpunkt, jeg gav Udtryk for.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at Sukkerfabrikkerne ikke vilde have givet Beløbet, de 600 000 Kr., hvis Staten ikke var gaaet ind med et Beløb. Det kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om; det er jo den højtærede Minister, der har ført Forhandlingerne med Fabrikkerne. Men det, jeg har fremdraget, er, at Aaret før, da De danske Sukkerfabrikker ikke fik noget Tilskud af Staten, gav de en Pris i Forhold til Sukkerprisen, der laa $6\frac{3}{4}$ Ø. højere pr. Dobbeltcentner end i Fjor i Forhold til Sukkerprisen da. Den Pris, de Aaret i Forvejen gav uden Statstilskud, androg et Beløb, der, hvis det var overført til det nuværende Aar, vilde være 600 000 minus 34 500, altsaa lidt over 550 000 Kr. Det er det Forhold, som jeg sammenligner, før og efter Statstilskuddet, og det maa jeg have fuld Ret til at gøre. Saa sagde den højtærede Minister, at der findes et Andragende. Jeg har ikke set det. Jeg ved heller ikke, om der paa det er føjet Partibetegnelser til Underskrifterne; det skal jeg derfor ikke udtale mig om.

Endelig var den højtærede Minister inde paa, at Sukkerfabrikationen ikke skulde ødelægges. Det er der ingen, der ønsker. Der er ingen, der ønsker noget Erhvervs Forhold ødelagt, men vi kan dog være enige om, at Forholdene kan være lige saa trange for andre Erhvervsgræne. Man kan ikke saadan uden videre sige: den Gren understøtter vi,